

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24704

гр. София, 25.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 25.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ивайло Иванов

ЧЛЕНОВЕ: Антония Алексова
Цветелина Гоцова

като разглежда дело номер **11798** по описа за **2023** година докладвано от
съдия Антония Алексова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искане депозирано от процесуален представител и съдебен адресат: адв. С. И., САК, телефон: 0876 224 xxx адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. № 181, по реда на чл. 250 ГПК, тъй като в постановеното по делото решение № 22585 от 06.11.2024 г. нямало произнасяне по иска - същият е за вреди от нарушение на чл.3 ЗИНЗС, а не е иск по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за вреди от незаконни административни актове, действия или бездействия на администрацията, каквито са изследвани в решението: наличието на такива, не е основанието на иска, затова няма как да се изследват: иск за обезщетение на вреди по чл.1. ал.1 ЗОДОВ не е предявен с исковата молба - затова не може да се произнасяте на основанието и предпоставките на чл.1.ал.1 ЗОДОВ, при подробно изложени съображения по съществото на делото и по искане за отвод по чл.22. ал.1. т.6 ГПК на съдебния състав, тъй като създал впечатление, че е командирован именно с цел – „тормоз и преследване на Ищеца“ следователно, делото трябва да се разгледа от "безпристрастен и законен съд", а не от специален, командирован трибунал.

Във връзка с оплакванията изложените в депозираното искане, следва да се отбележи, че по делото липсват наведени твърдения, както и представени доказателства и документи, установяващи наличието на основания за отвод на съдебния състав по адм. дело № 11798/2023 г. на АССГ, във всички хипотезите визирани от чл. 22 ГПК, субсидиарно приложим в административното съдопроизводство. Твърдяната от процесуалния представител на жалбоподателя за „тормоз и преследване на ищеца“ са несъстоятелни, предвид липсата на каквито и да е било доказателства във връзка с изложените твърдения, както от редицата извършени процесуални действия от съдебния състав разгледал касационното производство - инициирани от процесуалния представител на жалбоподателя. Изложените възражения и доводи от страна на

процесуалния представител на жалбоподателя, по своята същност са единствено от субективен характер – как процесуалния представител на жалбоподателя възприема извършените от съда, съгласно закона и вътрешно убеждение действия по разглеждане и решаване на делото, поради което са неоснователни. Следва да се отбележи и обстоятелството, че процесуалният представител на жалбоподателя не е поставял под съмнение обективността и безпристрастността на настоящия касационен състав до момент, в който не се запознал с постановения акт по съществото на спора по смисъл на чл. 221 от АПК.

Искането за допълване на постановеното решение макар и направено в срока по чл. 176, ал. 1 от АПК, следва да бъде оставено без разглеждане, без да се провежда процедурата по чл. 176, ал.2 от АПК, тъй като съображенията, с които искателят обосновава искането си, по своята същност са искане касационната инстанция да се произнесе по същество за законосъобразността на постановения от него окончателен съдебен акт по съществото на делото по смисъла на чл. 221 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 176, ал. 1 от АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение.

В разглеждания случай, настоящият съдебен състав намира, че не са налице предпоставките за образуване на производство по смисъла на чл. 176 от АПК доколкото по своята същност искането е за преразглеждане на постановеното от него окончателно решение и съгласно разпоредбата на чл. 221 постановилият го състав не разполага с процесуална възможност да отменя, изменя или пререшава спора, по който се е произнесъл с акт по същество. Непълнота на съдебния акт е налице само когато съдът не се е произнесъл по цялото искане на страната, но само по това искане, което е процесуално допустимо. Затова, не представлява непълнота на съдебния акт непроизнасянето на съда по такива искания на страната, чието разглеждане и решаване в конкретното производство е недопустимо. В искането за допълване на решението се излагат доводи за неправилност на постановения от касационната инстанция акт по същество, които не подлежат на обсъждане. Решението на касационната инстанция е окончателно и не подлежи на инстанционен контрол, а постановилият го съдебен състав не разполага с процесуална възможност да отменя, изменя или пререшава съдебния акт, с който се е произнесъл по искането на касационния жалбоподателя с акт по смисъла на чл. 221 от АПК. / В този смисъл Определение № 14075 от 21.11.2017 г. на ВАС по адм. д. № 5453/2017 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Р. В./.

Водим от гореизложеното настоящия касационен състав на Административен съд – София град

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането депозирано от процесуален представител и съдебен адресат представител и съдебен адресат: адв. С. И., САК, телефон: 0876 224 xxx адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. № 181, за отвод на настоящия

съдебен състав, като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ депозирано от процесуален представител и съдебен адресат представител и съдебен адресат: адв. С. И., САК, телефон: 0876 224 xxx адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. № 181, искане по реда на чл. 176 от АПК за допълване на постановеното по делото решение № 22585 от 06.1 1.2024 г. по адм. д. № 11798/2023г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.